

le højere takst for at få brugsret til et gravsted, men det er understreget, at taksterne ikke må være højere end det, det faktisk koster at stille gravstedet eller de eventuelle andre ydelser, der kan være tale om i forbindelse med begravelse, til rådighed.

For særligt arbejde som f.eks. vedligeholdelse af gravsteder er taksten normalt den samme for medlemmer og ikkemedlemmer; så der er altså grundlæggende ikke tale om økonomisk diskrimination af ikkemedlemmer. De kommer blot til at betale fuldt ud for den konkrete ydelse, mens folkekirkens medlemmer hovedsagelig betaler prisen gennem kirkeskatten.

Med hensyn til kommunale ikkeindviede begravelsespladser er forholdet det, at lovgivningen i flere årtier har givet mulighed for, at de kan anlægges. I 11 byer, heriblandt de største, er det kommunerne, som driver kirkegårdene. Lovgivningen har også i flere årtier givet mulighed for, at andre trossamfund kan anlægge egne begravelsespladser, men bortset fra enkelte kirkegårde, som er anlagt for mange årtier siden, er denne mulighed endnu ikke blevet brugt – primært fordi der først i løbet af de seneste 30 år er kommet en gruppe mennesker af anden tro, som er tilstrækkelig talstærk til, at de for alvor har fundet det ønskeligt eller muligt at etablere egen begravelsesplads.

Det må vist herefter være klart, at regeringen ikke kan anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Derimod kan jeg, som jeg antydede i min indledning, anbefale, at Folketinget afventer, hvilken eller hvilke modeller og ideer, der kommer til efteråret fra det udvalg, som er nedsat til at arbejde med spørgsmålet om at omlægge statens tilskud til folkekirken til et bloktilskud. Til den tid vil der blive god lejlighed til at drøfte spørgsmålet om omlægningen af statens støtte, både ude omkring i folkekirken og her i Folketinget.

Kl. 14.55

Formanden:

Så går vi til ordførerrækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan indlede med at sige, at Venstre ikke kan støtte dette forslag, for derfor straks at sige, at det er ikke, fordi det er et dårligt forslag, men fordi vi er komplet uenige.

Forslaget ser meget uskyldigt ud, men det omkalfatrer jo i virkeligheden hele den folkekirkelige ordning, og jeg har derfor heller ikke mu-

lighed for andet end at komme ind på nogle få punkter, men skal i det hele også henvises til ministerens redegørelse for de enkelte punkter.

Det er jo et forslag, vi tidligere har diskuteret, og det lyder meget uskyldigt, når det i overskriften fremtræder som et økonomisk forslag. Det er jo en gammel tanke med forkyndelse for sig og mursten for sig, og det kan i sig selv rejse en interessant grundlovsdiskussion.

Menneskeretsspørgsmål er nævnt i forslaget, og man vil have menneskeretssagkyndige med i den kommission, man ønsker at nedsætte. Ærligt talt: Al den menneskeretssnak. Er der ikke også en menneskeret for det danske flertal, som i 1000 år eller mere har været kristne, og som i 1000 år har været forenet i en national kirke? I disse dage er det netop 900 år siden, vi fik vores eget ærkesæde, vi har altid været de uartige i den katolske kirke, vi vil være selvstændige, og de sidste mere end 400 år har vi været protestanter. Med den historiske baggrund, har vi – det store flertal i Danmark – så ikke ret til at fortsætte med at organisere os, som vi vil? Jeg synes det.

Når dertil kommer, at vi i god grundtvigsk ånd har sørget for en positiv økonomisk særbehandling af mindretallene, hvad er det så, der er galt, hr. Jann Sjørnsen? Jeg kan ikke forstå den diskussion.

Jeg synes, og vi synes i Venstre, det er smukt, at man har givet mindretallene en positiv økonomisk særbehandling. Men der er altså ikke noget at komme efter, at det skulle være modsat. Tværtimod er det gjort op masser af gange, vi har fået glimrende svar fra Kirkeministeriet, også under de tidligere ministre, om, hvad det koster at være medlem af den danske folkekirke, og hvad det koster at være medlem af andre trossamfund, når man indregner skattefradragretten. Jeg kan rent ud sagt ikke forstå, at man har så ondt af det.

Så er man tilsyneladende meget optaget af at ændre magtforholdene i den danske folkekirke. Lad mig sige: Man kan ikke få en friere ordning end den danske folkekirke. Den synode eller det kirkeråd, der står i spidsen for den danske folkekirke, er det danske Folketing. Det er det eneste råd i Danmark, der har et folkeligt mandat, som afprøves jævnlige, og det består af mange forskellige politiske partier, hvor der inden for de forskellige politiske partier er forskellige kirkesyn. Større frihed vil vi aldrig få. Med en synode vil vi få en politisk kirke, og det vil give ufrihed.

Jeg kan fuldstændig tilslutte mig ministerens bemærkninger om civilregistrering. Jeg har selv